

Опитування випускників

151. Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології

1. Як ти обирав/обирає спеціальність для вступу? Можна додати і про вибір університету, якщо цей вибір не випадковий 😊

З вибором університету все дуже просто і банально – шукав щоб було ближче до дому 😊 А з вибором спеціальності мені допомогла бесіда з колишнім деканом факультету АІТ Смірновим В.М. Він поставив мені декілька питань, які не мають жодного відношення до навчання (мабуть, щось психологічне) і зробив висновок: мені дорога на АТП 😊. Зазвичай, одразу після школи дуже складно зрозуміти, що тебе, взагалі, зацікавить. Тому школи і є загальноосвітніми закладами (навіть перейменування у «спеціалізовану школу» не допомагає поглибитись у щось конкретне).

2. Чи було розуміння від початку навчання, що автоматизація це твоє?

Жодного! Проблема у тому (це стосується не тільки нашого універу), що з першого курсу тобі насипають одразу дуже багато АБСОЛЮТНО непотрібних предметів, які займають купу часу і не дають тобі взагалі ніякого розуміння, що ти навчаєшся саме на АТП, а не, скажімо, на історичному чи філологічному факультеті, принаймні, так було в той час. Тільки на другому курсі прийшло хоч якесь розуміння, що таке автоматизація і це почало подобатись.

3. Що цікавого, яскравого, ти пам'ятаєш з часу навчання?

Найцікавіше і найяскравіше почалося десь, приблизно, курсу з третього, коли я оцінив більшість викладачів і зрозумів, з кого можна витягнути більше знань, в тому числі, і позакласно. Вдалося цим викладачам показати, що мені дійсно цікаво і що я хочу цим займатися по життю. Тоді ж і почались усілякі конференції, проекти, а також, початок створення AutomationHub.

4. Чи цікаво було навчатись, які курси особливо запам'ятались?

Як я вже писав раніше, все цікаве приходило поступово. Після отримання диплому бакалавра, я зрозумів, що не помилився у виборі. Запам'ятались мені виключно ті курси, які були пов'язані зі спеціальністю напряму. Нажаль, в той час вони були у меншості, але, мені, як завжди, «щастить»: після завершення першого курсу я дізнався, що перший курс «реформувався» і там з'явилося більше цікавих предметів по спеціальності і так було кожен рік 😊 Як на мене, студентам, які будуть вступати тепер, буде значно цікавіше, ніж було мені в той час 😊

5. Як ти знайшов/знайшла першу роботу? Чи важко було адаптуватись?

Першу роботу за спеціальністю я вважаю роботу на своїй же кафедрі, у тому числі, досвід роботи викладачем. Адаптуватись було нескладно, тому що оточення не змінилось, змінився лише тип відносин з «викладач-студент» на «колега-колега». А з роботою за межами кафедри мені допомогла саме кафедра. Завдяки зв'язкам між аналогічними кафедрами інших університетів (адже автоматчики повинні триматись разом 😊) на горизонті з'явилася цікава робота, на яку потрібні були інженери нашої спеціальності. Не хочу вихвалитись, але саме успішне навчання допомогло мені зачепитися за роботу інженера-проектувальника на підприємстві, яке займається розробкою систем радіаційного контролю на Чорнобильській АЕС. Адаптація теж була нескладною завдяки хорошому колективу.

6. Як ти вважаєш, наскільки залежить якість навчання від бажання студента, чи вся справа в викладачах?

На мою думку – 50/50. Безперечно, без бажання навчатись успіху не буде ніколи. Але, коли ти ще «зелений», саме викладач має це бажання згенерувати, зацікавити. Підхід «зараз ми напишемо конспект на 10 сторінок, я нічого не буду пояснювати, але до наступної пари ось вам практична робота і «лаба» а через тиждень напишемо контрольну» не викличе ніякого інтересу до предмету, а, навіть, навпаки, викличе ефект протидії і не вмотивує студента поглиблюватись у дисципліну і все закінчиться тим, що предмет буде в кінці семестру закритий «бодай хоч на трійку» аби не займати канікули перездачами.

7. Щоб ти хотів/хотіла побажати/пояснити/передати повідомлення тим, хто навчається, та тим, хто тільки збирається обрати спеціальність?

Дуже складно щось радити... Прекрасно розумію тих, хто тільки збирається обрати спеціальність, це дуже нелегко. Коли ти усвідомлюєш, що тобі віддавати 4 роки свого життя навчанню, дуже хотілося б мати якесь розуміння того, що ти взагалі хочеш від цього життя, але, найчастіше, школярі вступають туди, куди проходять по балам і від цього явища ми ще дуже довго не відійдемо. Тим, хто вступає до магістратури і не потрібно нічого радити, вони вже на досвіді. А тим хто вже навчається хочу порадити запастися терпінням: повністю віддаватися профільним предметам і простіше відноситися до непрофільних (на які, нажаль, витрачається в рази більше часу). Хочу порадити налагодження комунікації з самовідданими викладачами, яким в радість залишитися на якийсь час після закінчення робочого дня аби щось вам пояснити чи донести якусь цікаву та важливу інформацію. Також хочу побажати усвідомлення себе у сучасних реаліях, адже, буває таке, що навчатися складно, а коли з одної сторони підпирає інфекція, що уразила весь світ, а з іншої сторони підкралася кривава війна, навчатись стає ще складніше. Якщо є така можливість, потрібно навчатись, займатись самостійно, не «прогулювати» онлайн-заняття. Адже щоб досягти успіху, іноді потрібно себе пересилувати!